

at det under de foreliggende Forhold ikke vil være muligt at fastholde den; — da havde taget Lovforslaget tilbage og selv bragt det frem igjen i den forandrede Form, som han, naar dette Punkt blev fjernet, ansaae for den rigtige. Jeg kan ikke Andet end anfæe det for misligt, naar bethdelige Lovforslag ikke blot i enkelte Punkter — thi de foreslægges jo just, for at de skulle prøves og drøstes i alle Enkeltheder —, men i deres hele Væsen skulle omgjøres i Udvalgene; det er en meget mislig Opgave, der derved stilles Udvalgene. Dette er naturligviis ikke en Opfattelse fra et reent, om jeg saa maa sige, personligt Synspunkt; det er jo klart, at den, der den ene Dag sidder i Udvalg, maatte ad Aare kan være Minister, og at den, der i dette Dieblil er Minister, ad Aare kan sidde i Udvalg, og de ærede Herrer maae altsaa ikke troe, at jeg i mindste Maade vil sige Noget, der kan være til Forkeiuelise for dem, der i Udvalgene bearbejde sige Sager. Intet er fjernere fra min Tanke. De kunne være ligesaa kvalificerede dertil som den, der til en vis Tid er Minister, og omvendt. Men det er en Selvsølge — det ligger i Stillingen, i Forholdene, i de forskjellige Vilkaar, hvorunder man arbejder, estersom man sidder det ene eller det andet Sted —, at man har andre Kræfter og Hjælpemidler til sin Raadighed, naar man bearbejder en Sag som Minister, end naar man bearbejder den i Udvalg. Fremfor Alt er det, saaledes som Forholdene stille sig i de allerfleste Udvalg, næsten en Umulighed, at der kan fremkomme et heeltstøbt Arbeide. Det kan undertiden ganske undtagelsesviis skee. Forholdene kunne undertiden i et Udvalg — rigtignol vanskeligt, naar det er sammensat efter Forholdstalsvalgmaaden — være saadanne, at, estersat Sagen ved Discussion er bragt paa et vist Punkt, enten eet Medlem eller flere Medlemmer, der ere vant til at arbejde sammen, saae en vis udstrakt Fuldmagt, og at der vises dem den Tillid, at de saa at sige virkelig beindhudiges til at bearbejde Sagen med Ministrenes Understøttelse, omtrent paa samme Maade som om de sad i Ministeriet. Jeg maa saameget mere fremhæve, at dette undtagelsesviis kan være Tilfældet, som det virkelig under Behandlingen af tidligere

Indførselsstatslovsforslag paa et vist Punkt har været Tilfældet i Folkethinget. Det Lovarbeide, hvortil den Gruppe af Udvalget, som jeg selv hører til, i det Hele søger at slutte sig, er i sin Tid, om jeg ikke ganske feiler, født under et saadan Stjerne i Folkethinget. Det er aabenbart, at det væsentligt var en enkelt Mand, der, estersat Forhandlingerne der vare komne paa et vist Punkt, fik det Hverv at udarbeide Sagen saaledes, at der kom et heeltstøbt Arbeide ud deraf. Der har ogsaa ellers været enkelte Udvalg i Landstinget, med Hensyn til hvilke dette har været Tilfældet, enkelte store Sager, hvor Forholdene ligeledes tillobe, at Sagen kunde bearbejdes omtrent ligesaa godt af Udvalget, som om Bearbejdelsen skete i et Ministerium, men i Almindelighed har Ministeren det overordentlige Fortrin fremfor dem, der arbejde i Udvalgene, at han ved Siden af at have ligesaa god Keilighed til at raadsføre sig med forskjellige tillige er istand til at give Arbeidet Genhed, haade hvad Tanke og Form angaaer, Noget, som næsten er umuligt under Arbejderne i et Udvalg. Jeg er imidlertid bange for, at de Anstuelser, jeg nu her har udtalt, just ikke for Dieblilket i Almindelighed ganske bifaldes her i Thinget; men jeg har dog det Haab, at de maatte ville vinde noget mere Bifald, dersom det vedbliver saaledes, at Rigsdagens Samlinger kommer til at være et halvt Aar. Jeg skulde troe, at dette vil være et Midde til at bringe flere ærede Medlemmer til at gaae over til min Anstuelse om, at det ikke er Udvalgenes Hverv saaledes at bearbejde store Lovgivningsager fra Nytt af. I nærværende Tilfælde, da vi Alle sidde og vente paa, hvorledes det gaaer med Hæruudvalget i Folkethinget, er der jo forsaavidt fra Tidens Side Mindre at indvende imod hien Fremgangsmaade, og jeg finder det altsaa forsaavidt forklarligt, at man i den foreliggende Sag er gaaet til det Arbeide at søge at opstille et heelt andet Lovforslag, men det er jo naturligt, at den almindelige Betragtning af det Spørgsmaal, hvorfra Initiativet i saadanne Sager helst bør komme, har nogen Indflydelse paa, hvorledes man stiller sig i en Sag som denne. Der er nogle ærede Medlemmer af Udvalget, som med Tyrighed have kastet sig paa det Ar-